

תת"ע (חדרה) 8120-03-25 - מדינת ישראל נ' דוד רינגלר

תת"ע (חדרה) 8120-03-25 - מדינת ישראל נ' דוד רינגלרשלוס חדרה

תת"ע (חדרה) 8120-03-25

מדינת ישראל

נגד

דוד רינגלר

בית משפט השלוס בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[10.07.2025]

כבוד השופטת עידית פלד

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 7.5.25, ונדון לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגינה נשפט.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה ובצרופותיהן.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - בענייננו, אין מחלוקת כי המבקש ידע על מועד הדיון לו זומן כדן (אישור מסירה צורף לכתב האישום בתיק בית המשפט). אלא שהמבקש טוען בבקשתו, כי לא התייצב לדיון מפאת מחלה. המבקש צרף אישור רפואי שהונפק ביום 27.5.25 ולפיו המבקש שהה בימי מחלה מיום 7.5.25 ועד ליום 9.5.25.

הגשת אישור מחלה לאחר הדיון, אישור מחלה שהופק לאחר הדיון, ומתייחס בדיעבד ליום הדיון, וללא פירוט המניעה הרפואית להתייצבות, אינו יכול להועיל למבקש (ראו רע"פ 7709/13 שמעון סאסי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.11.2013); ורע"פ 7122/07 טהא חיר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.01.2008)).

וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 46693-11-12 שמואל יוסף השמשוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 04.11.2012); עפ"ת (מחוזי מרכז) 24790-04-16 עמרם אור נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 07.07.2016). ועפ"ת (מחוזי חיפה) 42317-04-24 זובידאת נ' מדינת ישראל, 9.5.24: "בעל דין המבקש לדחות דיון משפטי, בטענה שמצב בריאותו אינו מאפשר לו להתייצב לדיון, צריך לצרף אסמכתא רפואית קבילה, המפרטת את הנבצרות הבריאותית ממנה הוא סובל,

המונעת ממנו להתייצב לדיון, ומקימה לו "סיבה מוצדקת לאי התייצבות" כלשון סעיף 130 (ח) לחסד"פ". בענייננו, כאמור, אישור המחלה שצורף לבקשה הונפק בדיעבד במועד מאוחר לדיון שהתקיים, וכפי המצוין בו הוא איננו תקף עבור מוסדות משפטיים, וגם אין בו פירוט באשר למניעה הרפואית להיעדרותו של המבקש מהדיון.

על כך יש להוסיף כי המבקש לא גילה עניין בדיון שהתקיים, על אף שהיה מודע לקיומו, לא טרח לבדוק מה נקבע בהיעדרו בדיון, ופנייתו לבית המשפט לצורך ביטול פסק הדין רק לאחר למעלה מחודש נעשתה באיחור לא מוסבר.

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו. אשר לתנאי השני, וזה העיקר, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו. ככלל, על מנת לבטל פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם משום חשש לעיוות דין, על הנאשם להצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להוביל לשינוי תוצאות פסק הדין (ראו: רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, (25.3.2018); רע"פ 2575/17 גייאר נ' מדינת ישראל, (6.9.2017); רע"פ 8626/14 סמארה נ' מדינת ישראל (10.2.2015)). בנסיבות שלפניי, הנאשם כלל לא ביקש לחלוק על עובדות כתב האישום המיוחסות לו, ולא העלה כל טענה ביחס לתשתית העובדתית של כתב האישום שיש בה פוטנציאל לשינוי תוצאת המשפט.

אין גם בטענה לקיומו של נזק בשל צבירת נקודות במשרד הרישוי כדי להצדיק קבלת הבקשה (עפ"ת (מחוזי חיפה) 37191-10-21 שרארי נ' מדינת ישראל, 15.11.21, פסקה 18); ו"מדובר בשיקול של תועלת ולא בשיקול של עיוות דין". (עפ"ת (מחוזי חיפה) 21418-12-15 קויפמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.12.2015); ו"מן המפורסמות, כי ניקוד ואמצעי תיקון אינם בבחינת עיוות דין. (עפ"ת (מחוזי חיפה) 74456-01-24 איאד ג'בארין נ' מדינת ישראל, (26.2.24)).

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיקוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ד תמוז תשפ"ה, 10 יולי 2025, בהעדר הצדדים.